

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ СЕВЕРНО БАЧКОГ ОКРУЖНОГ ОДБОРА (19)

СУБОТИЦА, АПРИЛ 1999.
БРОЈ 627 ГОДИНА IX

"Ко искрено и страсно воли Истину, Слободу и Отаџбину, слободан је и неустрашив као Бог, а презрен и гладан као пас!"

Ове је речи, још давно, пре можда и свих 100 година, изговорио непоколебљиви борац за Истину, Слободу и Отаџбину, знаменити Српски књижевник и народни Трибун, Петар Кочић.

Готово цео век касније, поново се спомињемо ових Кочићевих речи.

Управо данас и сада, када се наш народ и Отаџбина поново налазе пред искушењима, можда већим и тежим од свих која смо икада до сада имали, налазимо се и пред најтежим испитом зрелости душе и чврстине тела сваког нашег човека понаособ.

Колоквијум смо већ положили.

На њему смо испитивани о народном јединству. Положили смо га бриљантно – са чистом десетком.

Јер, можда по први пут после времена светих владара немањихке династије, Српски народ је поново, и у целини свог бића, јединствен. Сви наши људи, почев од Српског сељака, до највиших представника државно-политичког и војног руководства земље и наше браће у расејању, дишу као једна плућа и делују као једно тело. У овом времену, тако се једино и може опстати и тако мора бити!

Мора зато, што и сами, пред дилемом и избором пресветог кнеза Лазара и његових следбеника, видовданских мученика и страдалника из 1389. године, да ли спасити душу или сачувати тело, морамо учинити исти избор.

Оваква наша одлука нема и не може имати алтернативу.

Алтернатива нам не дозвољава одговорност коју као народ велики по свом духу, имамо и осећамо не само према нама самимима, него према човечанству у опште.

Алтернативу нам такође не дозвољава педесетогодишње стварање и битисање најмонструознијег дела људског ума у целокупној историји човечанства – један прави и потпуни мутант свеколиких до сада познатих форми људског организовања – НАТО – алијанса материјализованог зла. То није она, свима нама знана звер, седмоглава аждаја – симбол зла из наших народних прича. НАТО немају је стварна, реална империја зла, аждаја са данас 19, а сутра можда и више глава.

Па ипак, поред свега тога, верујемо да би требало да нам буде лакше него светом кнезу Лазару 1389. године.

И ми данас, као и он, те давне, велике 1389. године, као наше најјаче оружје користимо Истину, коју супротстављамо лажима.

Љубав смо супротставили мржњи.

Од наше песме, НАТО зликовцима се леди крв у жилама.

Слободу смо као и увек до сада, претпоставили ропству.

Наше светло, слободно небо, пркоси тами и неслободи западне стране неба, заједничке нам куће, планете – Земље.

Осамстотина година духа Хиландара, у свој својој лепоти и сјају, стоји насупрот наказног, тек педесетогодишњег тела НАТО – монструма.

Реч овде, бори се против ђутања тамо.

И уз све то, супротстављена им је и вечност, овалпољена у нашем Хришћанском Светосављу.

Морало би да нам буде лакше него светом кнезу Лазару 1389. године.

Јер, за разлику од његовог доба, дочекали смо време у којем међу нама, надајмо се, више нема Бранковића.

Имамо нашу младост, изнедрену у нашем народу и њену, никада и нигде пре виђену храброст, која се бори песмом, исказујући никада и нигде раније виђени, пркос.

Имамо Истину, Слободу и Отаџбину које смо научили да волимо страсно и чувамо непоколебљиво, слободни и неустрашиви, као сам, живи, Божји Дух у нама.

А све ово заједно, нико, ништа и никада не може да победи или засуђи. Убицама из НАТО алијансе ће то, врло, врло брзо бити јасно.

Живела нам слободна и суверена наша Отаџбина Србија.

Редакција

ШТА СУ ТО РАДИКАЛИ ПРЕДВИДЕЛИ !?!

Усуд Радикала је у томе што се крећу искреном страном политике, не у жељи да заплаше већ да упозоре. И на жалост, и сада се подсећамо на упозорења да одлагањем решавања Српског националног питања у прошлом веку, претходне генерације нису искористиле своје историјске шансе за то, остављајући то као аманет свакој следећој генерацији.

Тренутно је на сцени сценарио оних који би да и даље решавање тог питања потисну у други план отварањем нових жаришта кризе у Српском националном пространству. Немојмо да се заварavamo, ово није никакав нови рат већ наставак оног рата у Републици Српској Крајини и Републици Српској. Ма колико ми били кооперативни са „међународном заједницом“ они у свом плану слабљења и разбијања, како Српства као националног бића, тако и Србије односно Југославије као територијалне творевине, се неће лако зауставити.

Усуд Српског народа је да је увек у првим борбеним редовима у одбрани позитивних достигнућа европске цивилизације. Од Маричке битке 1371. године па до данас сатанине црне хорде насрћу на Бели крст који је у основи нашег грба од Светородних Немањића. И овај пут ће се све завршити победом добра над злом само је питање колико ће се још бранилаца Отаџбине сврстати у Свету војску Цара Лазара, док се остатак света не досети позадине ових сукоба.

Златко Лебовић и Предраг В. Шаровић

МАНИПУЛАЦИЈА ИСТИНЕ У СЛУЖБИ РАЗБИЈАЊА СРБИЈЕ

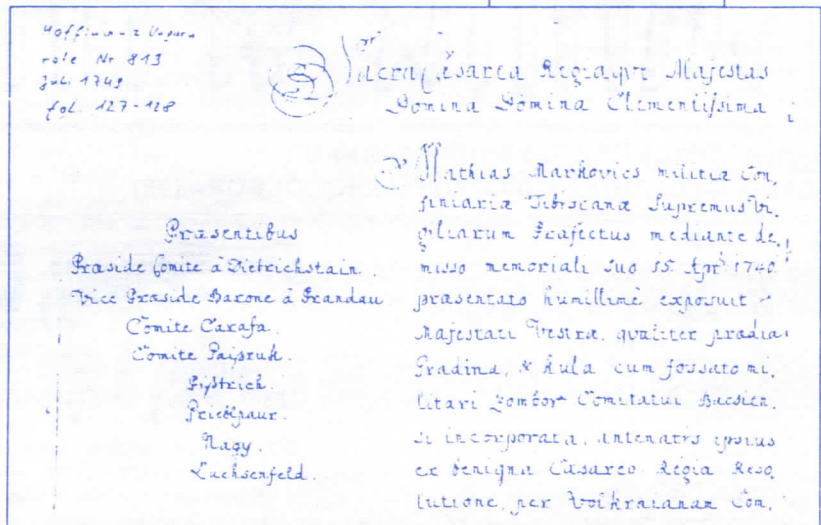
(Војводину српску и данас треба бранити II)

Слика бр. 1

У Бечком архиву под групом Hoffinanz Ungarn, налази се документ означен са rote Nummer 819 (слика бр. 1) датиран у месецу јулу 1749. (фолије 127-128). У овој констатацији нема ништа чудно, напротив сасвим је логично да се у таквој установи чува архивско благо које стоји на располагању науци и култури, односно како њеним стручњацима, тако и свом грађанству да би могли потврдити своје знање или пак недоумице расветлити.

Међутим то као да не интересује самозване "публицисте", "новинаре", "историчаре", "стручњаке" и "писце" у делу суботичке јавности. Они не престају да преко неких гласила, штампе па чак и преко локалних радио и тв канала искривљују па према томе и пружају лажну слику о историјским чињеницама, а све у циљу непријатељске пропаганде која пориче припадност Суботице Републици Србији и Савезној држави Југославији, што би у будућем раскуривању и комадању Србије (на које они рачунају) могли да постану, кад за то дође време, "аргументи" и "назовистине". У томе предњаче Info kanal (део програма који носи назив Hronologija), прохрватске Subotičke novine, затим гласила новокомпонованих Хрвата : Žig, Klasje naših gavni, или других новоскелпаних новина у чијој се редакцији такође налазе, поред новокомпонованих плуватора власти и државе у којој живе, биши маспоковци, тј. борци за "неовисну" Хрватску из не толико далеких седамдесетих. Сви они обавештавају суботичку јавност о наводно својим епохалним открићима који се односе на порекло Буњеваца – да су Буњевци једино и ништа друго до хрвати, употребљавајући у "свом тиску" за Буњевце кованицу : хрвати – Буњевци, вешто мењајући назив културног друштва "Буњевачко коло" у хрватски културни центар "Буњевачко коло", затим ширећи тезу о вековном постојању и доминацији хрвата у Суботици и шире, о употреби хрватског језика од давнина у Бачкој, да се у протоколима и документима назив Раџи подразумевају хрвати и то повезују са данашњим аспирацијама према овим српским просторима новоуспостављене усташке власти у Загребу.

У свему томе, веома је интересантно са колико се упорности самозвани стручњаци, које предводе личности сумњивог образовања оличеног у вечерњим или партијским школама на новокомпонованим хрватским институцијама и удружењима у Суботици, а од скоро и званично потврђени загребачки сатрапи : Лазар Марковић, Јосо Буљовчић, Милован Миковић, Миљивој Прћић, Војислав Секељ, Томислав Жигманов, Златко Ромић који се залажу да докажу оно што се доказати не може, из једноставног разлога што за такве небулозе

не постоје чврсти материјални докази које признаје наука - а то су прворазредни документи. Па су стога њихови текстови препуни неистина, фалсификата и грубих манипулација за чији се пласман не жали ни труд ни велики новац за штампу и непријатељску пропаганду.

Као врхунац тога је требало да буде престављање трокњижја у суботичкој Градској библиотеци (8. августа 1997.) новокомпонованог хрватског академика Анта Секулића и да се цела ствар подигне на "знанствену" основу : хрватски бачки мјестопис (1994), хрватски барањски мјестопис (1996), хрватски сријемски мјестопис (1997). Секулић се на поменутој трибини упро из петних жила да нескривено потврди претензије хрвата на Војводину.

Али да се вратимо на документ са почетка ове приче који, са још десетином других, недвосмислено говоре о пореклу Буњеваца и Шокаца и оних који су преко ноћи почели да се изјашњавају не сада као Буњевци већ као хрвати и са муком да ломе језик са новоријеком (новоуспостављеним хрватским језиком) и тиме ако не за свагда (јер ће фалсификатора увек бити) онда бар за догледно време "расветлити" ово питање.

Документ је написан како смо већ напоменули јуна 1749. и потписан од стране самог мајора потиске војне границе Матије Марковића, који се обраћа њеном царском величанству Марији Терезији да би од ње због заслуга које је чинио њеној царској круни тражио повластице за себе и своје потомство као истинитом и несумњивом племићу пониклом из католичког рода због следећих проверених заслуга (и гле, шта једна од водећих личности свога времена узима за највећи успех своје породице) :

Прво : заиста је скоро прошао један век када су његови преци прихватили римокатоличку веру и својим примером такође многе друге на то привукли, и непрекидно досада служили величанственој аустријској кући проливајући много крви, затим : (Слика бр. 2)

Друго : Његов деда Доменик Марковић био је на основу своје верне службе 1687. године именован за капетана граничке рацке милиције као заповедник Бајских, Суботичких, Мартоношких, Сенћанских, Сомборских, Бачких, Тителских и осталих пограничних милитара те скупио не само растркане пограничне милитаре, већ је многе довео са турског подручја и са овим становницима попунио пограничне шанчеве ; ..."

Слика бр. 2

Primo: Integrum jam bene evolvi
saeculum a quo antenati ipsius
Romano Catholicum fidem amplexi
suo exemplo multos etiam alios ad
eandem pertraxerunt, & Continui
Augustissima Domui Austriaca
in praesentiarum usque servive-
runt, Copiosissime sanguinem qd
fuderunt, ac signanter

Из документа се недвосмислено сазнаје да је *прошао један век од када су прихватили римокатоличку веру и својим примером такође многе друге на то привукли*, што би значило да су пре прихватања католичке вере били неке друге вере, по свему судећи православне, с обзиром да припадају *рацкој милицији*. Раци (Rasciani, Raitzer, Ratzen, Rascok итд), у томе никаквог спора нема не само међу нашим научним круговима већ и Мађарске и Аустрије, искључиво и само једино се означавају Срби у Аустријској, а потом Аустро – угарској монархији током XVI-XVIII века (за хрвате постоји латинска именица Цроата, и да се којим случајем ради о њима ствараоци докумената би је употребљавали).

Дакле, ако су пре једног века (да се подсетимо документ је писан 1749) Марковић *и многи други* још увек били православни Срби (католици свакако нису били) њихово покатоличење одиграло се током 1650 године. На православно порекло до данашњег дана указују и лична имена и презимена покатоличених Срба, односно данас Буњеваца или новокомпонованих хрвата : Војислав, Илија, Лазар, Стојан, Станко, Милован, Милан, Бајић, Буквић, Вуков, Кујунџић, Мандић, Миковић, Мартиновић, Поповић, Секулић, Станковић, Шарчевић, итд.

Интересантно је да је у време настанка овог документа ситуација у вароши Суботици достигла кулминацију верске нетрпељивости које су се претвориле и у отворене сукобе. Нетреба посебно наводити да је Хабсбуршкој монархији, односно њеном двору ишло у прилог овакав развој догађаја и да управо она имала највећег удела у свему томе јер је извлачила највећу корист.

Нетрпељивост је избијала између Срба православаца и покатоличених Срба, који су, будући да су због повластица и привилегија променили веру и нацију, трудили да се докажу и стекну обећане повластице и позиције. И овај догађај из прошлости Суботице управо због горе наведеног покушава се сакрити, означен је у литератури као егзодус Срба, јер варош напушта због фаворизовања новокомпонованих католика од стране Бечког двора, трећина становништва (око 1500 душа), распродавајући своју имовину будушто (коју су покупували нико други него новокомпоновани католици – суботички Буњевици) и одлазе у Банат или Нову Србију. Наравно из свега овога може се и видети да у Суботици другог живља током XVII и XVIII века скоро није ни било. Погледати више о томе пописе становништва Суботице из 1578, 1702, 1720, 1748, 1765, год. : Сведочење векова : правни положај и становништво Суботице, 1391-1828, Историјски архив Суботица 1991 ; Гашпар Улмер, Развојачење града и егзодус Срба, 1747. Рад је објављен у часопису *Pro memoria*, година V, бр. 6, стр 4 и 5, Суботица 1990. Илија Петровић, Војводину српску и данас треба бранити, часопис Луча, год VII, св. 9, стр 112-117, Суботица 1998.

Божидар Вујић

Г. Студен у Суботици

У петак, 12. марта, заменик министра за пољопривреду др. Станко Студен, посетио је два пољопривредна комбината, бајмочку „Равницу“ и суботички „Агрокомбинат“. Посета је била радног карактера а циљ је био непосредно упознавање са стањем у аграру.

Директор „Равнице“ г. Никола Репач је детаљно упознао госта са стањем и проблемима овог комбината. Од 5600 ha колико „Равница“ обрађује, 1780 ha је засејано пшеницом, што је нешто више од 80% планираних површина. Стање пшенице је задовољавајуће а вршена је и прехрана. Проблем недостатка па и квалитета вештачких ђубрива је најизраженији и потребно га је што пре решити. Такође ниска цена меса на тржишту ствара додатни проблем за овај колектив, који се озбиљно бави и сточарском производњом. Стање механизације се знатно поправило куповином 20 нових трактора а у плану је и куповина два комбајна. Све ово ће сигурно допринети бржој и квалитетнијој обради земљишта.

Др. Студен је нагласио да је министарство већ предузело одређене мере, како би се недостатак вештачких ђубрива што брже отклонио а њихов квалитет подигао на задовољавајући ниво. Проблем квалитета уочен је и код заштитних средстава о чему се такође мора повести рачуна.

Пракса је показала потребу за неопходним усглашавањем појединих републичких и савезних закона, као и усклађивање рада Савезне и Републичке Владе – истакао је заменик министра г. Студен и додао да – **Влада Србије и министарство пољопривреде улаже огромне напоре да се ситуација у пољопривреди поправи. Највећа препрека је недостатак новца, спољни притисци и проблем Косова и Метохије.**

Након разговора, заменик

министра је обишао парк са механизацијом и фарму јунади.

Готово идентичне проблеме је изнео и директор „Агрокомбината“ г. Томислав Вељковић а састанку је присуствовао и директор суботичке „Млекаре“ г. Данило Спасић.

Од 2100 ha засејаних пшеницом, прихрањено је 70% и зато је што пре потребно 260 т минералног ђубрива – нагласио је као тренутно најважнији г. Вељковић.

„Агрокомбинат“ је и велики произвођач меса и тренутно има 9500 свиња у турнусу. Као решење тренутног стања на тржишту меса, г. Вељковић је предложио да је неопходна интервенција робних резерви. Снабдевеност горивом и хемијским средствима је добра а већа количина средстава је уложена и у набавку нове механизације. Посебна похвала је упућена суботичкој „Млекарни“ са којом „Агрокомбинат“ има обимну и дуготрајну сарадњу.

Господин Спасић је између осталог истакао проблем пропадања појединих суботичких предузећа, док иста таква у другим местима раде успешно. Зато је предложио да Влада предузме хитне и конкретне мере како би се то зауставило.

Најбоље увид у стање са види једино на терену а оно је тешко и захтева способне поштене и часне људе без обзира на политичку одређеност – рекао је Др. Студен. Наглашена је и неопходност финансирања примарне пољопривредне производње, појачане дисциплине и казних одредби. Поменуто је и питање Косова и Метохије, које је велики трошак за буџет Републике Србије, али је заузет јединствен став да се оно по сваку цену мора сачувати.

Златко Лебовић

ИЗ СТРАНАЧКОГ ЖИВОТА

У склопу редовних активности сва три Општинска Одбора из састава Северно Бачког Округног Одбора су одржала своје редовне Годишње Скупштине Општинских Организација.

Прво су Скупштину одржали Радикали из Малог Иђоша, 19. марта 1999. После подношења извештаја о раду и његовог усвајања, за новог председника овог Општинског Одбора СРС једногласно је изабран господин Мирољуб Гајић. Новопостављени председник је обећао да ће уз помоћ свих и уз повећане напоре овај Општински Одбор сигурно дати још боље резултате.

Већ следећег дана, 20. марта је и Општинска Организација Бачка Топола одржала своју Скупштину. Досадашњи потпредседник г-дин Стево Цвијетићанин је изабран на место председника Општинског Одбора у новом мандату.

Први термин за одржавање Годишње Скупштине Општинске Организације СРС Суботица је био 27. март. Због мучког напада НАТО авијације Скупштина је одложена, и тек 7. априла је и поред свих опасности ратних дејстава одржана. У овим тешким тренуцима тон Скупштине није био свечарски као што је уобичајено. И поред свега Радикали су исказали свој пркос, јер и у ратним условима настављају са својим редовним страначким активностима које су примерене тренутку. Досадашњи председник ОО СРС Суботица господин Драгомир Вукотић је добио мандат да и у следећих годину дана руководи суботичким Радикалима.

Предраг В. Шаровић

СА ТРИБИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У БАЧКОЈ ТОПОЛИ НАТО ЈЕ ОВДЕ НЕПОЖЕЉАН!

У овим судбоносним данима народу не треба много објашњавати какви проблеми оптерећују нашу земљу, али трибине, као што је она, која је организована у четвртак 11.3.1999. у Бачкој Тополи, у сали Општине, имају за циљ да се окупљеним грађанима појасне ставови Српске Радикалне Странке на актуелна дешавања у вези са Косовом, проблема са црногорским руководством и Републиком Српском.

Отварајући трибину Предраг В. Шаровић је поздравио присутне грађане Б. Тополе и госте и најавио говорнике: господина Стеву Цвјетићанина, подпредседника Општинском Одбора СРС Бачка Топола, господина Божидара Вујића, народног посланика у Скупштини Републике Србије и председника Севернобачког Окружног Одбора, затим господин Станко Студен, заменик министра пољопривреде Владе Републике Србије, господина Милоград Мирчић Министар Владе Републике Србије за везе са Србима ван Србије.

Сведоци смо немиких догађаја и притисака на суверенитет Србије и Југославије, великог страдања Срба у Републикама бивше Југославије и на Косову. Сведоци смо претњи и учена НАТО пакта да заузму наша вековна огњишта, да стационарају своје трупе, да покоре српски народ, да покоре Србију, да разбију Југославију уз помоћ својих истомишљеника и њима са овог места поручујемо да се света српска земља не даје тако лако—рекао је на почетку свог говора г. Цвјетићанин, а затим је наставио—ако покушају, памтиће нас вековима. Ми, Српски Радикали смо одлучни да бранимо сваки педаљ наше земље, јер резервне домовине немамо.

Господин Вујић рекао је следеће—Значај ове трибине огледа се у два фактора. Први је да данас са овог места одамо признање Влади народног јединства за све оно што је чинила у претходних годину дана на очувању интегритета, независности и територијалне целовитости Државе Србије и на очувању Косова и Метохије а са друге стране покушаја стварања одређених економских и социјалних услова за нормалан живот и egzистенцију свих грађана Државе Србије. Стога са овог места морамо поручити да ми, Српски Радикали северно бачког округа, упућујемо подршку Влади народног јединства, преваходно нашим Министрима Радикалима, да још жешће, још упорније раде на ономе што треба да се ради, а то је стварање одређених економских и социјалних услова за просперитет Државе Србије, и оно што је још прече у овом тренутку а то је очување Косова и Метохије у правном и политичком систему Републике Србије и самим тим очување целовитости Републике Србије.

Нема већег задатка за све грађане Србије данас од очувања Косова и Метохије у саставу Србије. Нема пречег задатка од онемогућавања свих оних који би да нам Косово и Метохију одузму, било да притисци долазе споља од стране западних сила на челу са Америком, која глуми светског полицајца, било да ти притисци долазе од пете колоне. Ми, Радикали морамо да будемо јединствени у одупирању домаћим издајницима, који роваре, који уносе велики немир и дефетизам у народ Србије, да изнесе идеје о кантонизацији Косова и Метохије, што је крајње немогуће и што Радикали никад неће да дозволе, и да појачавају, нарочито на овим просторима идеју о аутономији, чак и одвајању Војводине из састава Републике Србије. Тиме доводе до укупног слабљења Државе Србије свих државних органа, пре свега војске, полиције и Владе—рекао је народни посланик г. Вујић и на крају додао—Зар има ишта светије данас од слободе, а слобода нема ако нам одузму Косово и Метохију, после којег ће да се покрене питање Рашке па потом и Војводине. Ми нећемо ни рат, ми, Српски Радикали нећемо ни пакт и најмање хоћемо било које стране трупе на простору Косова и Метохије, најмање хоћемо окупацију, стога морамо на овом скупу данас показати своју вољу и спремност да слободу и Србију морамо бранити по сваку цену, па и по цену рата, ако нам га они наметну.

СРБОФОБИЧНА ФАРСА

На светској политичкој сцени поново се приказује србофобична фарса. Србија ових дана трпи невиђене притиске, учене и претње од стране оних који су моћни а силни, оних који су моћни а бескрупулозни од стране јудео-америчко-масонских кројача новог светског поретка—рекао је у уводном делу Заменик министра у Влади Републике Србије, г. Станко Студен, те је наставио са цитатом француског војног и политичког теоретичара Пјера Мари Галоа—Не смео заборавити да Срби против себе имају највеће политичке и финансијске силе на свету, пре свега Американце, који желе да се додворе исламу стварањем нове исламске државе на Балкану, која би преко Косова и Босне отворила пут ка Европи. Затим Немачку, која се свети због Српског отпора према њиховим хегемонистичким плановима и на крају папски Ватикан, који никада није опростио и никада неће опростити Србима православље и који жели да Хрватску и Словенију поврати од марксистичког атеизма.

Очигледно је да ће Српски народ у 21. век ући разапетога ткива, јер се отимањем живе Српске супстанце већ створило четири нова наро-

да. То су Македонци, Црногорци, муслимани тј. бошњаци и Југословени. По истом рецепту, како се фабрикују нови, неисторијски народи, покушава се уништити и Српска Православна Црква стварањем разних карикатура у облику новокомпонованих псеудонационалних цркава. Из тих разлога ми, Српски Радикали, Српско национално питање видимо као egzистенцијално питање, као решење елементарног начина за опстанак Српске нације на ветрометини новог светског, антихришћанског поретка. У том светлу ми морамо да посматрамо сукобе на Косову, чији интензитет поприма димензије правог ратног сукоба.

Предраг В. Шаровић

САОПШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ:

После бестијалног иживљавања најмоћније светске војне машинерије над недужним цивилним становништвом Републике Србије и СР Југославије, 15. априла 1999. године, је по први пут војно нападнута и бомбардована Суботица.

У бандитском нападу, под окриљем мрака, из правца Републике Мађарске са којом смо донедавно (пре њеног уласка у НАТО) били у добросуседским односима зликовачки авиони просули су свој товар бомби.

Да ли нашем НАТО комшији Арпаду смета Иштван Јурић и његова породица у улици Ференци Ибоје 35 из Месе заједнице Мали Радановац или можда Стипан који се управо вратио са њиве и поставио астал за вечеру, његова супруга која је спавала, као и сво друго становништво у Суботици. Ако је то од међународних зликоваца зар и од вас, наше комшије?

Позивамо становништво на мир, прибраност и заједништво у одбрани отаџбине уз уверење у коначну победу над агресорима. Српска Радикална Странка даје пуну подршку државним органима: Војсци Југославије и припадницима Министарства унутрашњих послова да истрају у одбрани отаџбине и националних интереса.

Суботица, 16.4.1999.

Окружни Одбор

Оснивач и издавач:

Др. Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Број уредила Редакција издања за

Северно Бачки Окружни Одбор—

Суботица

Тел: 024/551-928

Новине "Велика Србија" уписане у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 "Велика Србија" је производ из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

Штампа: ГРАФОС ИНТЕРНАЦИОНАЛ

ПАНЧЕВО Тел: 013/43-555